

Republika Hrvatska
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
Zagreb

Broj: Fpž-1909/2019

REPUBLIKA HRVATSKA

R J E Š E N J E

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mladena Genca, kao predsjednika vijeća, te Sanje Gospočić i Tomislava Tomašića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Sanje Radeljak, kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv M. D., kao odgovorne osobe, zbog prekršaja iz članka 42. stavka 2. u svezi stavka 1. točke 34. Zakona o računovodstvu („Narodne novine“ broj: 78/15, 134/15, 120/16 i 116/18), odlučujući o žalbi ovlaštenog tužitelja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, podnijetoj protiv presude Općinskog suda u Karlovcu, od 4. lipnja 2019. godine, broj: Pp F-80/2019-5, na sjednici vijeća održanoj dana 10. srpnja 2019.,

r i j e š i o j e

Prihvaća se žalba ovlaštenog tužitelja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, te se ukida pobijana presuda i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom temeljem odredbe članka 182. stavka 1. točke 3. Prekršajnog zakona okrivljenik M. D., kao odgovorna osoba oslobođen je od optužbe za prekršaj iz članka 42. stavka 2. u svezi stavka 1. točke 34. Zakona o računovodstvu, činjenično opisanog u izreci pobijane presude.

Istom presudom određeno je da troškovi prekršajnog postupka padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Protiv prvostupanjske presude ovlašteni tužitelj pravodobno je podnio žalbu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, te odluke o prekršajno pravnoj sankciji i troškovima postupka, navodeći u bitnom da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje kada je utvrdio da zbog toga što je pravna osoba prestala postojati dana 2. rujna 2016, nije postojala obveza okrivljenika da dostavi FINI financijske podatke za statističke i druge potrebe. Istaknuo je da je člankom 7. stavkom 14. Zakona o računovodstvu propisano da se poslovnom godinom smatraju i izvještajna razdoblja

kraća od dvanaest uzastopnih kalendarskih mjeseci ako su posljedica osnivanja poduzetnika, statusne promjene, promjene poslovne godine te likvidacije ili stečaja, te da je člankom 13. stavkom 7. istog zakona propisano da poduzetnik zaključuje svoje poslovne knjige osobito na: 1. zadnji dan poslovne godine, 2. dan koji prethodi statusnoj promjeni i 3. dan prije prestanka obavljanja djelatnosti sukladno posebnim propisima ako je poduzetnik fizička osoba. Nadalje navodi da je člankom 19. stavkom 9. istog zakona propisano da je godišnje financijske izvještaje poduzetnik dužan sastaviti i u slučajevima promjene poslovne godine, statusnih promjena, otvaranja stečajnog postupka ili pokretanja postupka likvidacije nad poduzetnikom i to sa stanjem na dan koji prethodi početku promijenjene poslovne godine, danu nastanka statusne promjene, danu otvaranja stečajnog postupka ili pokretanja postupka likvidacije. Dodao je da slijedom navedenog, činjenica da društvo nije bilo aktivno na dan 30. travnja 2017. , ne izuzima od odgovornosti odgovornu osobu iz razloga što zakon ne propisuje fiksni datum kad obveznici trebaju predati godišnji financijski izvještaj, već propisuje krajnji rok za predaju tog izvještaja ili Izjave o neaktivnosti. Obveza predaje godišnjeg financijskog izvješća ili izjave o neaktivnosti počinje teći već po isteku godine za koju se izvještaj sastavlja, odnosno po prestanku postojanja društava koja su brisana, jer tada završava njihova poslovna/kalendarska godina, a zatim za isto razdoblje poslovanja preostaje obveza predaje financijskih izvještaja, koji se moraju predati do 30. travnja 2017. kada je krajnji rok za njihovu predaju. Izvještaji brisanih društava se učitavaju u Registar godišnjih financijskih izvještaja sa potpisom osobe koja je zastupala društvo do dana brisanja društva te ne postoji zakonska iznimka prema kojoj bi odgovorne osobe za taj dio godine, odnosno razdoblje poslovanja poduzetnika bile izuzete od predaje izvještaja.

Žalitelj predlaže da se iz razloga navedenih u žalbi, žalba prihvati.

Žalba je osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu članka 202. stavka 1. Prekršajnog zakona („Narodne novine” broj: 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 i 118/18), uz ocjenu navoda žalbe, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske našao je da je prvostupanjski sud tijekom prekršajnog postupka pogrešno utvrdio činjenično stanje uslijed čega je pogrešno primijenio materijalno pravo, a na što osnovano upire žalitelj.

Naime, žalitelj osnovano ističe da je 30. travanj tekuće godine samo krajnji rok propisan zakonom za dostavu Financijskoj agenciji financijskih izvještaja i dodatnih podataka za nadzorne, statističke i druge potrebe, za proteklu godinu.

Ovaj sud ističe da je u konkretnom slučaju, pravna osoba P. j.d.o.o. sa sjedištem u Karlovcu, kao poduzetnik bila obvezna prema članku 13. stavku 7. točki 2. Zakona o računovodstvu zaključiti poslovne knjige na dan koji prethodi statusnoj promjeni, i to temeljem članka 7. stavka 14. predmetnog zakona, za izvještajno razdoblje kraće od dvanaest uzastopnih kalendarskih mjeseci, s obzirom da se radilo o statusnoj promjeni poduzetnika, odnosno njegovom brisanju iz sudskog registra. Isto tako prema izričitoj odredbi članka 19. stavka 9. Zakona o računovodstvu, godišnje financijske izvještaje poduzetnik mora sastaviti i u slučajevima promjene poslovne godine, statusnih promjena, otvaranja stečajnog postupka ili pokretanja postupka likvidacije nad poduzetnikom i to sa stanjem na dan koji prethodi početku promijenjene poslovne godine, danu upisa statusne promjene, danu otvaranja stečajnog postupka ili pokretanja postupka likvidacije. Pravilnikom o načinu vođenja registra godišnjih financijskih izvještaja, te načinu primanja i postupku provjere potpunosti i točnosti godišnjih financijskih izvještaja i godišnjeg izvješća („Narodne novine“ broj: 1/16) kao

provedbenim propisom Zakona o računovodstvu i to člankom 13. stavkom 6. propisano je da su poduzetnici koji su sudionici statusne promjene – gubitak pravne osobnosti, osim dokumentacije za javnu objavu dužni sastaviti i dostaviti u Agenciju i podatke iz stavka 1. ovog članka, a stavak 1. članka 13. predmetnog Pravilnika govori o dostavljanju Agenciji bilance, računa dobiti i gubitka i dodatnih podataka za statističke i druge potrebe, sukladno članku 32. Zakona o računovodstvu.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, a naročito činjenicu da niti Zakon o računovodstvu a niti Pravilnik o načinu vođenja registra godišnjih financijskih izvještaja, te načinu primanja i postupku provjere potpunosti i točnosti godišnjih financijskih izvještaja i godišnjeg izvješća kao njegov provedbeni propis ne predviđaju niti jednu situaciju u kojoj bi neki poduzetnik bio oslobođen od obveze dostave financijskih izvješća Fini za nadzorne, statističke i druge potrebe, te činjenicu da se u materijalnoj odredbi članka 32. stavka 1. Zakona o računovodstvu na koju se poziva prekršajna odredba članka 42. stavka 1. točke 34. i stavka 2. predmetnog zakona, terminološki rok precizira do 30. travnja tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu, ovaj sud smatra da je predmetno godišnje financijsko izvješće za pravnu osobu P. j.d.o.o. Karlovac, trebalo biti sastavljeno sa stanjem na dan koji prethodi danu upisa statusne promjene u skladu s člankom 19. stavkom 9. Zakona o računovodstvu, te je u smislu odredbe članka 19. stavka 12. Zakona o računovodstvu to financijsko izvješće trebao potpisati okrivljenik M. D., kao jedina osoba ovlaštena za zastupanje pravne osobe P. j.d.o.o. Karlovac, a kome je već toga dana po završenom sastavljanju godišnjeg financijskog izvještaja nastala obveza istog predati Financijskoj agenciji za nadzorne, statističke i druge potrebe u skladu s člankom 32. stavkom 1. Zakona o računovodstvu, a najkasnije je to morao učiniti do 30. travnja 2017. za prethodnu poslovnu 2016. godinu. Kako je pravna osoba kao poduzetnik poslovala do 1. rujna 2016., kada je bila u obvezi zaključiti poslovne knjige u skladu s člankom 13. stavkom 7. Zakona o računovodstvu, te sastaviti financijsko izvješće za poslovnu godinu koja nije jednaka kalendarskoj godini, konkretno za razdoblje od 1. siječnja 2016. do 1. rujna 2016., a sve u skladu s člankom 7. stavkom 14. Zakona o računovodstvu.

Stoga ovaj sud smatra da je žalitelj u pravu kad ističe da je iz zakonske formulacije članka 32. stavka 1. Zakona o računovodstvu u kojem se rok navodi do 30. travnja tekuće godine za proteklu godinu, vidljivo da je 30. travnja 2017. bio samo krajnji rok za predaju financijskog izvješća za pravnu osobu P. j.d.o.o. za 2016. godinu, jer je obveza okrivljenika M. D., kao odgovorne osobe u pravnoj osobi, za dostavu financijskog izvješća za statističke i druge potrebe Financijskoj agenciji, nastala odmah po zaključenju financijskog izvješća, konkretno dan prije nego što je pravna osoba P. j.d.o.o. prestala postojati, pri čemu je bilo na dispoziciji okrivljene odgovorne osobe da li će to učiniti odmah po sastavljanju financijskog izvješća ili će to učiniti kasnije u bilo koje vrijeme do zakonom propisanog krajnjeg roka, odnosno 30. travnja 2017. godine.

Kako je dakle, okrivljeniku M. D. rok za obvezu predaje financijskog izvješće za statističke i druge potrebe Financijskoj agenciji počeo teći još u vrijeme kada je pravna osoba P. j.d.o.o. postojala i kada je okrivljenik M. D. neprijeporno bio osoba ovlaštena za njezino zastupanje, to u konkretnoj situaciji nije primjenjiv članak 61. stavak 3. Prekršajnog zakona, kao što to prvostupanjski sud pogrešno smatra, kad ističe da okrivljenik nije mogao počiniti prekršaj sedam mjeseci kasnije od prestanka postojanja pravne osobe. Upravo suprotno, činjenica da je pravna osoba prestala postojati nakon nastanka obveze okrivljene odgovorne osobe za dostavljanje financijskih izvještaja i dodatnih podataka za nadzorne, statističke i druge potrebe Financijskoj agenciji, nije od utjecaja na prekršajnu odgovornost okrivljene odgovorne osobe za prekršaj koji joj se stavlja na teret.

Žalitelj je stoga u pravu kad ističe da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primijenio materijalno pravo kada je okrivljenika oslobodio od optužbe s obrazloženjem da nije mogao počiniti prekršaj kao odgovorna osoba nakon što mu je taj status prestao brisanjem pravne osobe iz sudskog registra.

Slijedom navedenog trebalo je prihvatiti žalbu ovlaštenog tužitelja i ukinuti pobijanu presudu, te predmet vratiti na ponovni postupak prvostupanjskom sudu.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će otkloniti istaknute nedostatke, te će utvrditi sve relevantne činjenice konkretnog slučaja, ponovnim provođenjem glavne rasprave na kojoj će ispitati okrivljenika, te provesti sve dokaze, kako bi činjenično stanje bilo potpuno i točno utvrđeno, a nakon toga će, imajući u vidu i razloge ovog rješenja, donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku.

U Zagrebu, 10. srpnja 2019.

Zapisničarka:

Sanja Radeljak, v.r.

Predsjednik vijeća:

Mladen Genc, v.r.

Rješenje se dostavlja Općinskom sudu u Karlovcu u 4 otpravka: za spis, okrivljenika i ovlaštenog tužitelja.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Upraviteljica sudske pisarnice:

Edita Vrkljan